

WYMAGANIA EDUKACYJNE OBOWIĄZUJĄCE NA ZAJĘCIACH EDUKACJA DLA BEZPIECZEŃSTWA.

OGÓLNE ZASADY OCENIANIA UCZNIÓW

1. Ocenianie osiągnięć ucznia polega na rozpoznawaniu przez nauczyciela postępów w opanowaniu przez ucznia wiadomości i umiejętności oraz jego poziomu w stosunku do wymagań edukacyjnych wynikających z podstawy programowej i realizowanych w szkole programów nauczania opracowanych zgodnie z nią.
2. Oceny są jawne dla ucznia i jego rodziców.
3. Na wniosek ucznia lub jego rodziców nauczyciel uzasadnia ustaloną ocenę w sposób określony w statucie szkoły.
5. Szczegółowe warunki i sposób oceniania wewnątrzszkolnego określa Statut Szkoły.
6. Od ucznia wymaga się systematycznego przygotowania do lekcji: powinien posiadać podręcznik, zeszyt przedmiotowy, przybory do pisania.
8. Uczeń aktywnie uczestniczy w lekcji, prezentuje znajomość problematyki, własne opinie lub ogólnie przyjęte.
9. Uczeń ma prawo być nieprzygotowany do zajęć bez podania przyczyny jeden raz w półroczu, lecz nie dotyczy to zapowiedzianych wcześniej sprawdzianów pisemnych lub testów. Nieprzygotowanie obejmuje brak zadania domowego, odpowiedź ustną, brak zeszytu przedmiotowego. O fackie nieprzygotowania, uczeń zobowiązany jest poinformować nauczyciela przed rozpoczęciem lekcji.
10. Sprawdzanie wiedzy i umiejętności bieżącej obejmuje trzy tematy i może być przeprowadzane w formie pisemnej lub ustnej.
11. Sprawdziany pisemne oraz testy są zapowiedziane co najmniej z tygodniowym wyprzedzeniem. Nauczyciel oddaje sprawdzony test, sprawdzian pisemny w terminie do dwóch tygodni.
12. Jeżeli uczeń otrzymał ocenę niedostateczną lub inną (która go nie satysfakcjonuje) ze sprawdzianu może uzyskać ocenę wyższą pisząc sprawdzian jeszcze raz w uzgodnionym terminie.
13. Uczeń nieobecny na sprawdzianie zalicza go na kolejnych zajęciach dodatkowych ustalonych przez nauczyciela, w przypadku odmowy otrzymuje ocenę niedostateczną.
14. W razie stwierdzenia niesamodzielnosci pracy podczas wszelkiego rodzaju pisemnego sprawdzania wiedzy i umiejętności uczeń otrzymuje ocenę niedostateczną.
15. Sprawdzone i ocenione prace kontrolne i inne formy pisemnego sprawdzania wiadomości i umiejętności uczniów przedstawiane są do wglądu uczniom na zajęciach dydaktycznych. Ocena wpisywana jest do dziennika librus.
16. Rodzice i prawni opiekunowie mają możliwość wglądu w prace pisemne swoich dzieci podczas spotkań z nauczycielami w dniach, w których odbywają się zebrania ogólne lub w innym terminie uzgodnionym z nauczycielem.

UZYSKIWANIE OCEN WYŻSZYCH

1. Uczeń może poprawić każdą ocenę.
2. Oceny ze sprawdzianów, kartkówek, testów, kart pracy oraz z odpowiedzi ustnej można poprawić jeden raz na prośbę uczniów, poza zajęciami. Stopień uzyskany z poprawy wpisuje się do dziennika obok oceny poprawianej i jest on brany pod uwagę przy klasyfikacji.
3. Ocenę z pracy domowej lub ćwiczenia praktycznego uczeń może uzyskać wyższą wykonując tę pracę ponownie.
4. Ocena śródroczna i roczna nie jest średnią arytmetyczną wszystkich ocen; jej podstawą są wyniki ze sprawdzianów, kartkówek, prac wykonywanych na lekcjach, odpowiedzi ustnych, kart pracy, projektów edukacyjnych. Nauczyciel przy ustalaniu oceny bierze pod uwagę: możliwości ucznia, włożony wkład pracy, pilność, systematyczność, zaangażowanie.
5. Ocena roczna obejmuje osiągnięcia ucznia z I i II półrocza.
6. Uczeń może uzyskać wyższą od przewidywanej ocenę roczną z przedmiotu, jeśli do trzech dni od uzyskania informacji o przewidywanej rocznej ocenie klasyfikacyjnej- uczeń, rodzic lub prawny opiekun zwróci się za pośrednictwem wiadomości poprzez dziennik Librus z prośbą do nauczyciela o ustalenie zakresu materiału do opanowania i sposobu podwyższenia oceny.
7. Jeśli nauczyciel przedmiotu pozytywnie rozpatrzy prośbę, powiadamia ucznia i jego rodziców o terminie poprawy przewidywanej rocznej oceny klasyfikacyjnej.
8. Uczeń poddaje się pisemnemu sprawdzianowi w obecności innych uczniów, obejmującemu wiadomości i umiejętności z przedmiotu odpowiadające kryteriom na określoną ocenę, w terminie ustalonym przez nauczyciela, nie później jednak niż 3 dni przed klasyfikacją roczną.
9. Ustalona w ten sposób ocena jest ostateczna w tym trybie postępowania.
10. Jeśli nauczyciel odrzuci prośbę o ustalenie wyższej niż przewidywana oceny klasyfikacyjnej z obowiązkowych zajęć edukacyjnych, zobowiązany jest do pisemnego uzasadnienia tej odmowy.
11. Niedotrzymanie przez ucznia warunków określonych w pkt.8,9,10 powoduje ustalenie oceny rocznej takiej

,jak przewidywana.

OCENIE PODLEGAJA

- a. Odpowiedź ustna- minimum raz w semestrze, obejmuje znajomość materiału z trzech ostatnich lekcji.
- b. Test, sprawdzian z kolejnego działu- odpowiedź pisemna z określonej partii materiału, zapowiadany z co najmniej tygodniowym wyprzedzeniem. Każdy uczeń jest zobowiązany do jego napisania. Uczeń nieobecny na sprawdzianie ma obowiązek napisać go na najbliższych zajęciach dodatkowych (w przypadku dłuższej nieobecności w terminie uzgodnionym z nauczycielem).
- c. Kartkówka- (co najmniej raz w miesiącu) pisemna forma sprawdzenia wiadomości i umiejętności ucznia, pozwalająca na systematyczne śledzenie jego postępów. Kartkówka może obejmować maksymalnie trzy jednostki tematyczne, materiał będący tematem pracy domowej lub materiał będący tematem lekcji bieżącej.
- d. Ćwiczenia praktyczne obejmują zadania praktyczne, które uczeń wykonuje podczas lekcji-po wcześniejszym wyjaśnieniu zasad wykonania ćwiczeń,. Oceniając je,nauczyciel bierze pod uwagę: wartość merytoryczną, stopień zaangażowania w wykonanie ćwiczenia, dokładność wykonania polecenia, staranność i estetykę.
- e. Aktywność na lekcji - uczeń za pracę na lekcji otrzymuje plusy , które są przeliczane na ocenę cząstkową wg wzoru:+++++ bardzo dobry.
- f. Praca na lekcji związana jest z samodzielnym wykonywaniem ćwiczeń z podręcznika , ćwiczeń lub innych materiałów.
- g. Praca w grupach , której zasady formułowane są na bieżąco na lekcji,
- h. Zadania domowe- bieżąco po danym temacie, prace uczniów są sprawdzane wrywkowo.
- i. Dodatkowe działania: wykonywanie zadań dodatkowych wykraczających poza treści nauczania lub wymagających większego nakładu pracy , samodzielne opracowanie dodatkowych tematów, wykonanie prezentacji , udział w konkursach, prowadzenie lekcji asystenckich.
- i. Zeszyt przedmiotowy- oceniany wrywkowo co najmniej jeden raz w semestrze.

PROCENTOWE PRZELICZENIE PUNKTÓW NA OCENY ZGODNE ZE SZCZEGÓŁOWYMI WARUNKAMI I SPOSOBEM OCENIANIA WEWNĄTRZSKOLNEGO

Celujący 95%-100% lub zadanie dodatkowe

Bardzo dobry 84%-94%

Dobry 68%-83%

Dostateczny 51%-67%

Dopuszczający 31%-50%

Niedostateczny 0%-30%

WYMAGANIA EDUKACYJNE NA POSZCZEGÓLNE OCENY

Ocenę celującą otrzymuje uczeń który opanował wymagania programowe na ocenę celującą, przy czym:

- jest zawsze przygotowany do lekcji, ma zadania domowe, zeszyt, podręcznik,
- zeszyt prowadzi wzorowo, starannie, ma przejrzyste, bezbłędne notatki bez braków,
- aktywnie i twórczo uczestniczy w lekcji, rzetelnie wykonuje polecenia nauczyciela,
- inicjuje dyskusje na określony temat,
- bardzo aktywnie pracuje w grupie, podaje ciekawe pomysły, pomaga innym, prezentuje
- przedstawia własne (racjonalne) koncepcje rozwiązań, działań, przedsięwzięć,
- systematycznie wzbogaca swoją wiedzę i umiejętności, dzieli się nimi z grupą,
- wyraża własny, krytyczny, twórczy stosunek do omawianych zagadnień,
- argumentuje własne poglądy, posługując się wiedzą poza przedmiotową,
- bezbłędnie wykonuje działania ratownicze, koryguje błędy kolegów, odpowiednio wykorzystuje sprzęt i środki ratownicze,
- odnosi sukcesy w rywalizacji pozaszkolnej/pozalekcyjnej w konkursach, których tematyka pokrywa się z treściami kształcenia realizowanymi na zajęciach edukacji dla bezpieczeństwa.
- uczeń zdobywa wiedzę znacznie wykraczającą poza zakres podstawy programowej,
- bardzo często pomaga słabszym uczniom w nauce.

Ocenę bardzo dobrą otrzymuje uczeń który opanował wymagania programowe na ocenę bardzo dobrą, przy czym:

- jest przygotowany do lekcji, ma zadanie domowe, zeszyt, podręcznik,
- zeszyt prowadzi starannie , ma przejrzyste, bezbłędne notatki i nie posiada braków,
- aktywnie uczestniczy w lekcji, rzetelnie wykonuje polecenia nauczyciela,
- aktywnie pracuje w grupie, podaje pomysły, pomaga innym, prezentuje efekty,
- sprawnie korzysta z wszystkich dostępnych źródeł informacji,
- samodzielnie rozwiązuje zadania i problemy postawione przez nauczyciela,
- jest aktywny na lekcjach i uczestniczy w zajęciach pozalekcyjnych z zakresu edukacji dla bezpieczeństwa (zawody, konkursy) lub zajęciach pozaszkolnych o specyficie zbliżonej do przedmiotu,

- wykonuje działania ratownicze, koryguje błędy kolegów, odpowiednio wykorzystuje sprzęt i środki ratownicze,
- sprawnie wyszukuje w różnych źródłach informacje o sposobach alternatywnego działania (także doraźnego),
- umie pokierować grupą rówieśników.
- uczeń opanował wszystkie treści podstawy programowej i sprawnie wykorzystuje wiedzę z innych przedmiotów do wykonywania zadań z zakresu edukacji dla bezpieczeństwa.

Ocenę dobrą otrzymuje uczeń który opanował wymagania programowe na ocenę dobrą, przy czym:

- bardzo rzadko jest nieprzygotowany do lekcji,
- starannie prowadzi zeszyt, posiada wszystkie notatki,
- aktywnie uczestniczy w lekcji, wykonuje polecenia nauczyciela,
- dobrze pracuje w grupie, wykonuje powierzone mu zadania
- samodzielnie korzysta ze wskazanych źródeł informacji,
- poprawnie rozumuje w kategoriach przyczynowo-skutkowych,
- samodzielnie wykonuje typowe zadania o niewielkim stopniu złożoności,
- podejmuje wybrane zadania dodatkowe,
- poprawnie wykonuje działania ratownicze, umie dobrać sprzęt i środki ratownicze do rodzaju urazu/ zranienia.
- uczeń opanował wszystkie podstawowe treści podstawy programowej

Ocenę dostateczną otrzymuje uczeń który opanował wymagania programowe na ocenę dostateczną, przy czym:

- zdarza się, że jest nieprzygotowany do lekcji,
- prowadzi zeszyt lecz ma czasem niestaranne notatki, braki,
- pracuje w grupie lecz czasem nie wykonuje samodzielnie powierzonych mu zadań
- pod kierunkiem nauczyciela wykorzystuje podstawowe źródła informacji,
- samodzielnie wykonuje proste zadania w trakcie zajęć,
- przejawia przeciętną aktywność,
- potrafi podjąć działania podnoszące własne bezpieczeństwo.
- uczeń opanował podstawowe treści podstawy programowej, pozwalające na podejmowanie działań ratowniczych i zabezpieczających.

Ocenę dopuszczającą otrzymuje uczeń który opanował wymagania programowe na ocenę dopuszczającą, przy czym:

- często jest nieprzygotowany do lekcji,
- prowadzi niestarannie zeszyt, są w nim braki,
- pracuje w grupie pod opieką rówieśników,
- z pomocą nauczyciela wykonuje proste zadania,
- opanował najbardziej elementarne umiejętności z zakresu przedmiotu.
- uczeń ma braki w wiedzy, które jednak nie uniemożliwiają dalszej edukacji i mogą zostać usunięte.

Ocenę niedostateczną otrzymuje uczeń który nie spełnia wymagań programowych na ocenę dopuszczającą, przy czym:

- nie poprawił ocen niedostatecznych ze sprawdzianów
- nie przygotowuje się do lekcji, nie odrabia zadań,
- nie prowadzi zeszytu lub posiada zeszyt nieczytelny z bardzo dużymi brakami,
- ma lekceważący stosunek do przedmiotu, nie uważa na lekcji
- nie potrafi wykonać najprostszych poleceń, wymagających zastosowania elementarnych umiejętności.
- uczeń wykazuje braki w wiedzy, które uniemożliwiają dalszą edukację w zakresie przedmiotu.

DOSTOSOWANIE WYMAGAŃ EDUKACYJNYCH Z ZAJĘĆ EDUKACJA DLA BEZPIECZEŃSTWA DO INDYWIDUALNYCH POTRZEB ROZWOJOWYCH I EDUKACYJNYCH UCZNIÓW.

W przedmiocie edukacja dla bezpieczeństwa podczas dokonywania oceny należy zwracać uwagę na (biorąc pod uwagę indywidualne uzdolnienia, jego operatywność, sprawność intelektualną ucznia oraz jego praktyczne działanie):

- wysiłek wkładany przez ucznia w wywiązywanie się z obowiązków wynikających ze specyfiki tego przedmiotu;
- celowość, dokładność i staranność wykonywanego zadania;
- przestrzeganie zasad dobrej organizacji pracy;
- właściwe wykorzystanie materiałów, narzędzi,
- rozumienie zjawisk z dziedziny bezpieczeństwa;
- umiejętność wyciągania wniosków;
- czytanie ze zrozumieniem wszelkiego schematów postępowania;
- umiejętność pracy w grupie;
- obowiązkowość i systematyczność;
- istotne są też przestrzeganie zasad bezpieczeństwa;
- ocena powinna również odzwierciedlać indywidualne podejście ucznia do lekcji, jego motywację i zaangażowanie w pracę.

Sposoby dostosowania wymagań edukacyjnych:

- należy zawsze uwzględniać trudności ucznia,
- materiał programowy wymagający znajomości wielu nowych pojęć, symboli, piktogramów można podzielić na mniejsze partie,
- kontrolować stopień zrozumienia samodzielnie przeczytanych przez ucznia poleceń, podczas oceny prac pisemnych nie uwzględniać poprawności ortograficznej lub oceniać ją opisowo,
- w miarę możliwości pomagać, wspierać, dodatkowo instruować, naprowadzać, pokazywać na przykładzie,
- dzielić dane zadanie na etapy i zachęcać do wykonywania małymi krokami, dawać więcej czasu na opanowanie danej umiejętności,
- cierpliwie udzielać objaśnień, instruktażu,
- nie krytykować, nie oceniać negatywnie wobec klasy,
- podczas oceniania brać przede wszystkim pod uwagę stosunek ucznia do przedmiotu, jego chęci,

- uwzględniać wysiłek, przygotowanie do zajęć w materiały, niezbędne pomoce do wykonywania zadań wytwórczych, itp.
- nie należy oceniać estetyki pisma, np. w zeszytach
- przekazywać uczniom spostrzeżenia na temat ich pracy, zauważać zrobione postępy,
- należy oceniać tok rozumowania, czy jest on poprawny.

W ocenianiu uczniów z dysfunkcjami uwzględnione zostają ponadto zalecenia poradni:

- wydłużenie czasu wykonywania ćwiczeń praktycznych,
- możliwość rozbicia ćwiczeń złożonych na prostsze i ocenienie ich wykonania etapami,
- możliwość (za zgodą ucznia) zamiany pracy pisemnej na odpowiedź ustną,
- podczas odpowiedzi ustnych zadawanie większej ilości prostych pytań zamiast jednego złożonego,
- obniżenie wymagań dotyczących estetyki zeszytu przedmiotowego, możliwość udzielenia pomocy w przygotowaniu pracy dodatkowej.

1. Niepełnosprawność ucznia:

a) uczeń niepełnosprawny intelektualnie w stopniu lekkim:

- stosowanie wzmocnień pozytywnych,
- indywidualizowanie pracy lekcyjnej,
- pomaganie w selekcji materiału do nauki,
- wyznaczanie konkretnych partii materiału do nauki w domu,
- o ile to możliwe częstsze sprawdzanie wiedzy w formie ustnej,
- przekazywanie informacji kilkoma kanałami, np. przekazywanie wiedzy drogą werbalno-słuchową z uwzględnieniem wizualizacji, itp.,
- ukierunkowywanie na właściwą odpowiedź poprzez zadawanie pytań pomocniczych,
- naprowadzanie na prawidłowe rozwiązanie,
- unikanie pytań problemowych, przekrojowych,
- bazowanie na przykładach z życia codziennego,
- ocenie za wkład pracy w wykonanie zadania, chęci.

b) uczeń z orzeczeniem o zespole Aspergera, Autyzm.

- motywowanie ucznia przez zachętę, pochwałę i dostrzeganie mocnych stron,
- pozwalanie na pracę we własnym tempie, dyskretnie ją monitorując,
- stopniowanie trudności sytuacji zadaniowych,
- częste odwoływanie się do sytuacji z życia codziennego i do konkretów,
- wydawanie krótkich poleceń,
- zadawanie do domu tyle, ile uczeń jest w stanie samodzielnie wykonać,
- zwiększenie ilości czasu i powtórzeń dla przyswojenia danej partii materiału,
- wykorzystywanie programów multimedialnych i komputerów do ćwiczeń praktycznych.

c) uczeń niepełnosprawny - afazja motoryczna:

- wzmacnianie poczucia własnej wartości,
- przekazywanie informacji kilkoma kanałami, np. przekazywanie wiedzy drogą werbalno-słuchową z uwzględnieniem wizualizacji, itp.,
- bazowanie na przykładach z życia codziennego
- stopniowanie sytuacji zadaniowych, tak by uczeń mógł odnieść sukces,
- pomaganie w selekcji materiału do nauki,
- o ile to możliwe częstsze sprawdzanie wiedzy w formie ustnej,
- częste odwoływanie się do sytuacji z życia codziennego i do konkretów,
- ukierunkowywanie na właściwą odpowiedź poprzez zadawanie pytań pomocniczych.

d). Uczniowie słabowidzący

U takich dzieci niepełnosprawność w zakresie widzenia oznacza osłabienie wzroku, które nawet przy użyciu szkieł korekcyjnych wpływa negatywnie na ich osiągnięcia szkolne.

Wobec nich można zastosować następujące dostosowania wymagań edukacyjnych:

- właściwe umiejscowienie dziecka w klasie (zapobiegające odblaskowi pojawiającego się w pobliżu okna, zapewniające właściwe oświetlenie i widoczność),
- udostępnianie tekstów (np. testów sprawdzających wiedzę) w wersji powiększonej,
- zwracanie uwagi na szybką męczliwość ucznia (wydłużanie czasu na wykonanie określonych zadań),

-częste zadawanie pytania -„co widzisz?” w celu sprawdzenia i uzupełnienia słownego trafności doznań wzrokowych.

e). Uczniowie słabosłyszący

Sposoby dostosowania wymagań edukacyjnych:

- zapewnić dobre oświetlenie klasy oraz miejsce dla ucznia w pierwszej ławce najlepiej w rzędzie od okna; uczeń, będąc blisko nauczyciela, może słuchać jego wypowiedzi i jednocześnie odczytywać mowę z ust,
- umożliwić odwracanie się w kierunku innych kolegów odpowiadających na lekcji, co ułatwi lepsze zrozumienie ich wypowiedzi,
- nauczyciel, mówiąc do całej klasy, powinien stać w pobliżu ucznia zwrócony twarzą w jego stronę - nie powinien chodzić po klasie czy być odwrócony twarzą do tablicy; to utrudnia uczniowi odczytywanie mowy z jego ust,
- należy mówić do ucznia wyraźnie, używając normalnego głosu i intonacji, unikać gwałtownych ruchów głową czy nadmiernej gestykulacji,
- trzeba zadbać o spokój i ciszę w klasie, eliminować zbędny hałas m.in. zamykać okna przy ruchliwej ulicy, unikać szeleszczenia kartkami papieru, szurania krzesłami; takie zakłócenia stanowią również problem dla uczniów z aparatami słuchowymi,
- nauczyciel powinien ocenić, czy polecenia kierowane do całej klasy są właściwie rozumiane przez ucznia niedosłyszającego (w przypadku trudności zapewnić mu dodatkowe wyjaśnienia, sformułować inaczej polecenie),
- uczeń niedosłyszający powinien siedzieć w ławce ze zdolnym uczniem, zrównoważonym emocjonalnie, który chętnie dodatkowo będzie pomagał mu np. szybciej otworzy książkę, wskaże ćwiczenie, pozwoli przepisać notatkę z zeszytu itp.
- w czasie lekcji wskazane jest używanie jak najczęściej pomocy wizualnych i tablicy, m.in. zapisanie nowego tematu,
- konieczne jest aktywizowanie ucznia do rozmowy poprzez zadawanie prostych pytań, podtrzymywanie jego odpowiedzi przez dopowiadanie pojedynczych słów, umowne gesty, mimiką twarzy,
- nauczyciel podczas lekcji powinien często zwracać się do ucznia niesłyszającego, zadawać pytania – ale nie dlatego, aby oceniać jego wypowiedzi, ale by zmobilizować go do lepszej koncentracji uwagi i ułatwić mu lepsze zrozumienie tematu

- przy ocenie prac pisemnych ucznia nie należy uwzględniać błędów wynikających z niedosłuchu, one nie powinny obniżyć ogólnej oceny pracy; błędy mogą stanowić dla nauczyciela podstawę, do podjęcia z dzieckiem dalszej pracy samokształceniowej i korekcyjnej; błędy w pisowni należy oceniać opisowo, udzielając dziecku wskazówek do sposobu ich poprawienia,
- przy ocenie osiągnięć ucznia z wadą słuchu należy szczególnie doceniać własną aktywność i wkład pracy ucznia, a także jego stosunek do obowiązków szkolnych (systematyczność, obowiązkowość, dokładność).

f). Dysleksja rozwojowa (dysortografia, dysleksja i dysgrafia).

- przygotowując sprawdzian powiększać tekst, pamiętając, że niektóre czcionki są trudniejsze do czytania, między kolejnymi zadaniami pozostawić zwiększony odstęp,
- pisać wyraźnie na tablicy,
- oceniać przede wszystkim tok rozumowania,
- unikać głośnego odpytywania z czytania przy całej klasie,
- dawać więcej czasu na czytanie tekstów, poleceń, instrukcji, szczególnie podczas samodzielnej pracy lub sprawdzianów, w miarę potrzeby pomagać w ich odczytaniu,
- starać się w miarę możliwości przygotowywać sprawdziany i kartkówki w formie testów,
- uwzględniać trudności w rozumieniu treści, szczególnie podczas samodzielnej pracy z tekstem, dawać więcej czasu, instruować lub zalecać przeczytanie tekstu wcześniej w domu,
- częściej sprawdzać zeszyty szkolne ucznia, ustalić sposób poprawy błędów, czuwać nad wnikliwą ich poprawą, oceniać poprawność i sposób wykonania prac,
- błędów nie omawiać wobec całej klasy,
- dawać więcej czasu na prace pisemne, sprawdzać, czy uczeń skończył notatkę z lekcji, w razie potrzeby skracać wielkość notatek,
- w przypadku trudności z odczytaniem pracy odpytać ucznia ustnie,
- kontrolować stopień zrozumienia samodzielnie przeczytanych przez ucznia poleceń,

- ograniczać teksty do czytania i pisania na lekcji do niezbędnych notatek, których nie ma w podręczniku; jeśli to możliwe dać dziecku gotową notatkę do wklejenia,
- pisemne sprawdziany powinny ograniczać się do sprawdzanych wiadomości, wskazane jest, zatem stosowanie testów wyboru, zdań niedokończonych, tekstów z lukami –pozwoli to uczniowi skoncentrować się na kontrolowanej tematyce, a nie na poprawności pisania,
- wskazane jest preferowanie wypowiedzi ustnych.
- sprawdzanie wiadomości powinno odbywać się często i dotyczyć krótszych partii materiału.
- pytania kierowane do ucznia powinny być precyzyjne; dobrze jest posadzić dziecko blisko nauczyciela, dzięki temu zwiększy się jego koncentracja uwagi, ograniczeniu ulegnie ilość bodźców rozpraszających, wzrośnie bezpośrednia kontrola nauczyciela; bliskość tablicy pozwoli zmniejszyć ilość błędów przy przepisywaniu,
- podczas oceny prac pisemnych nie uwzględniać poprawności ortograficznej lub oceniać ją opisowo,
- w przypadku ucznia z dysgrafią wskazane jest akceptowanie pisma drukowanego, pisma na maszynie, komputerze, zwłaszcza prac obszernych (wypracowań, referatów). Nie należy również oceniać estetyki pisma, np. w zeszytach. Jeśli pismo dziecka jest trudne do odczytania, można zamienić pracę pisemną na wypowiedź ustną.

g) Specyficzne trudności w nauce – dyskalkulia, czyli trudności w liczeniu

Oceniany jest tok rozumowania, a nie techniczna strona liczenia, bo uczeń ma bowiem skłonność do przestawiania cyfr w liczbie i przez to jej zapis jest błędny. Zły wynik końcowy wcale nie świadczy o tym, że uczeń nie rozumie zagadnienia. Dostosowanie wymagań będzie więc dotyczyło tylko formy sprawdzenia wiedzy poprzez koncentrację na prześledzeniu toku rozumowania w danym zadaniu i jeśli jest on poprawny – wystawienie oceny uczniowi pozytywnej.

h). Uczniowie z ADHD:

- Posadzenie ucznia blisko biurka nauczyciela z dala od miejsc, które mogą go rozproszyć (okna, drzwi)
- Posadzenie ucznia z osobą spokojną, osiągnącą dobre wyniki

- Używanie krótkich komunikatów np. otwórz zeszyt
- Powtarzanie polecenia krótko i czytelnie
- Prośenie ucznia o powtórzenie polecenia
- Sprawdzenie czy uczeń wykonał jedno polecenie, a dopiero potem wydanie następnego
- Częste nawiązywanie kontaktu wzrokowego
- Rozbijanie dużych zadań/poleceń na mniejsze
- Przypominanie o terminowych zadaniach
- W miarę potrzeby dopilnowanie, aby uczeń kończący zajęcia miał: sporządzoną notatkę z lekcji z najistotniejszymi treściami zapisaną informację o pracy domowej – pisemnej i ustnej zapisanie informacji o przewidywanym sprawdzianie/powtórzeniu wiadomości (termin i zakres materiału).

i). Uczeń zdolny:

- Poszerzenie zainteresowań i umiejętności ucznia poprzez udział w przedsięwzięciach szkolnych i pozaszkolnych
- Indywidualizacja procesu dydaktycznego podczas zajęć edukacyjnych poszerzanie treści,
- Przygotowanie ucznia do udziału w konkursach
- Przeprowadzenie okresowej ewaluacji postępów ucznia
- Współpraca z wychowawcą klasy, pedagogiem, rodzicami w celu zapewnienia uczniowi zdolnemu harmonijnego rozwoju umysłowego i psychofizycznego
- Promowanie ucznia i jego osiągnięć na terenie szkoły i poza nią
- Praca z uczniem zdolnym na lekcjach Edb realizowana jest głównie w formie pracy indywidualnej, zadawanie dodatkowych zadań podczas prac klasowych i domowych,
- Przygotowanie przez ucznia referatów po przeczytaniu odpowiedniej literatury
- Korygowanie błędów kolegów (szukanie błędów w rozumowaniu)
- Prowadzenie przez uczniów fragmentów lekcji lub jej całości
- Zachęcanie do czytania fachowych czasopism
- Zwiększanie wymagań, co do ścisłości i precyzji ich wypowiedzi
- Stworzenie tym uczniom okazji do swobodnego wyboru zadań trudniejszych, swobodnej decyzji w podejmowaniu dodatkowych zadań
- Inne formy pracy z takim uczniem:

Praca w grupach o podobnym poziomie uzdolnień, gdzie zadawane są zadania trudniejsze

Praca w grupach, w których uczniowie uzdolnieni pełnią rolę liderów, a praca może być formą konkursów.